

THANS KUNNEN DE ARBEIDERS ZIEN WIE HUN VIJANDEN ZIJN !

Na Ruys' dood is het de C.P.N., die blindelings de oproep der heersende klasse opvolgt en slaafs komt om als ordinaire slippendragers van Ruys, uiting te geven aan rouwbeklag.

Ook het z.g. "revolutionaire parlementarisme" van de heer Sneevliet welke zogenaamd het parlement als "spreektribune" wil gebruiken, blijkt in de praktijk te bestaan in het uiting geven van rouwgevoelens voor een vijand der arbeidersklasse !!

Het klassefront, waarover de heer Sneevliet tegenwoordig de mond vol heeft, blijkt voor de heer Sneevliet te zijn een front samen met de uitbuitersklasse bij de herdenking van een van haar vertegenwoordigers ! Het bloed kruipt waar het niet gaan kan !

ARBEIDERS HERDENKEN RUYS DE BEEREN-
BROUCK OP HUN WIJZE !!

De leuze van Liebknecht: "DE VIJAND STAAT IN EIGEN LAND", welke door de heer Sneevliet uit opmerken van ordinaire partijreklame wordt misbruikt geldt voor hen evengoed voor Ruys de Beerenbrouck.

De oude arbeidersbeweging wordt door de historische ontwikkeling gedreven naar de godsvrede, naar een bondgenootschap met de bourgeoisie, naar het volksfront, naar het front met het kapitaal.

VOOR PROLETARIERS, DIE VOOR HUN BELANGEN STRIJDEN GELDT NOG STEEDS, DAT ER GEEN BELANGENGEMEENSCHAP, GEEN SAMENWERKING KAN BESTAAN TUSSEN KAPITAAL EN ARBEID.

ZIJ KOMEN NIET IN HET PARLEMENT OM SAMEN MET DE BOURGEOISIE TE
TREUREN.

OPENLIJK SPREKEN ZIJ HET UIT, DAT ZIJ
DE SCHAAP, DE HOON EN DE ELLENDE HEN
DOOR RUYS DE BEERENBROUCK TOEGEBRACHT
NIET ZIJN VERGETEN !!

=====

HET VOLKSFRONT MARCHEERT !!

In Frankrijk demonstreerde het Volksfront met nationale vlag en met het spelen van het volkslied.

Ook in Nederland marcheert praktisch het volksfront en natuurlijk op dezelfde wijze. Immers :

In de Rotterdamse gemeenteraad verklaarde de C.P.N.-ner Schaaap:

"Wij zullen als dat nodig is, de bevolking van Nederland oproepen tot verdediging van Nederlands onafhankelijkheid."

In het parlement verklaarde Sneevliet:

"Moeten er kanonnen komen, dan moeten die naar betaald worden met behulp van gedwongen lening van de hoogst aangeslagenen."

Op het Paaskongres van de S.D.A.P. verklaarde Ankersmit:

"Het is goed openlijk te erkennen, dat nationale vlag en volkslied voor ons grote waarde hebben."

HET VOLKSFRONT IS HET EENHEIDSFRONT MET DE BOURGEOISIE !

HET VOLKSFRONT MARCHEERT VERDER !!

Op een arbeidersvergadering in Rotterdam verklaarde een vertegenwoordiger der C.P.N.:

"Een misdadend zou het zijn te verklaren, dat de vijand in eigen land stond. Het proletariaat van Nederland moet de nationale onafhankelijkheid verdedigen !" Het Bolsjewisme strijdt tegen de oorlog door een systeem van kollektieve veiligheid."

HET VOLKSFRONT IS HET EENHEIDSFRONT MET DE BOURGEOISIE, VOOR DE GODS-
VREDE, VOOR DE OORLOG !

HET KLASSEFRONT DER ARBEIDERS STRIJDT TEGEN DE OORLOG, DOOR BURGEROORLOG!

SPARTACUS

Doorgeven

Minimum prijs 2 cent

„SPARTACUS“

Uitgegeven door een werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

TER INLEIDING ! !

No 1.

Wij, die dit blaadje schrijven en verspreiden zijn arbeiders, die een andere taktiek in de klassenstryd voorstaan, dan die der officiële partijen. Wij willen géén nieuw partijtje zijn; daar zijn er al meer dan genoeg van. Wij menen dat zij voor de arbeidersklasse verderelevijk zijn !

WAT WIJ WILLEN IS, de vrije discussie door de arbeiders, over DE POSTIE, DE TAAK en DE TOEKOMST onzer klasse, zó, dat hierover klaarheid komt. Klarheid over onze positie: SLAVENKLASSE VAN HET KAPITAAL ! Klarheid over onze taak : DE SOCIALE OF PROLETARIESE REVOLUTIE ! Klarheid over onze toekomst: DE COMMUNISTIESE SAMENLEVING !

Hierdoor willen wij medewerken aan het grote doel:

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERS-KLASSE ! !

Wij menen dat letterlijk !

Dus niet medezeggenschap van de arbeiders! (IIde Internationale.)

En niet macht voor de arbeidersklasse, door een regerende party ! (zoals de IIIde en IVde Internationale willen.)

Maar de macht aan onze klasse, direct, door het zelf beheeren en beheeren van de productiemiddelen, het zelf beschikken over de producten, het zelf hebben en uitoefenen van de politieke macht. Door de revolutionaire bedrijfs-organisaties en de revolutionaire arbeiders-raden !

Dit doel wordt bereikt door de ZELFBEWEGING onzer klasse. Hierop willen wij in discussie en propaganda alles richten. Op de zelfbeweging der arbeiders, het zelf-weten, zelf willen, zelf doen ! !

Op allerlei wijzen wordt ons, arbeiders, voorgezongen dat we dit niet kunnen. Wel maken de zangers daarby soms enige verplichte strykkages voor uitspreken als van Marx: De bevrijding der arbeiders zal het werk der arbeiders zelf zijn. Maar al praten ze voor een deel ook: Van anderen op, hun hele praktijk vloekt daarmee ! Alle liedjes eindigen altyd met het refrein: Geeft ons u vertrouwen, brengt ons aan de macht !

Dit is de grote leugen, waarmee de arbeidersklasse eronder gehouden wordt. Wij zullen aantonen, dat deze zelfbeweging onzer klasse naar de macht noodzakelijk is; dat zij MOET !

Dat zij in de klasse-acties de ervaring en het weten verzamelt, zodat zij het kan ! En dat nu reeds de eerste, beginnende, telkens neergeslagen, maar weer opkomende bewegingen er zijn, die ons de zekerheid geven, dat zij het ZAL doen ! !

De schuldwoorden, waarmee bovengenoemde zangers hun liedjes zullen afwisselen, zijn onze kleinste zorg. Onze grootste zorg is, dat wij niet holder, niet scherp genoeg de dingen zullen kunnen zeggen zoals, ze zijn.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

THANS KUNNEN DE ARBEIDERS ZIEN WIE HUN VIJANDEN ZIJN !

Na Ruys' dood is het de C.P.N., die blindelings de oproep der heersende klasse opvolgt en slaafs komt om als ordinaire slippendragers van Ruys, uiting te geven aan rouwbeklag.

Ook het z.g. "revolutionaire parlementarisme" van de heer Sneevliet welke zogenaamd het parlement als "sprektribune" wil gebruiken, blijkt in de praktijk te bestaan in het uiting geven van rouwgevoelens voor

DE INTELLECTUEELE MIDDENSTAND !

Er is aan de tegenwoordige opkomende fascistische of nationaal-socialistische beweging een kant, die de aandacht van ons arbeiders verdient, namelijk: haar karakter als beweging van de intellectuelen.

De intellectuelen, de z.g. nieuwe middenstand, de klasse van beampten en tussenpersonen in het grootkapitalisme, zijn van een heel ander karakter dan de oude middenstand der zelfstandige kleine bedrijven. De oude middenstand is een ondergaande klasse; al vinden allerlei nieuwe kleine bedrijven steeds weer een voedingsbodem in de kapitalistische wereld, en blijven winkeltjes en reparatie-bedrijfjes bestaan - toch ligt de bloeitijd van deze klasse in het verleden, kijkt ze achteruit, en vermindert haar maatschappelijke betekenis.

De intellectuelen daarentegen zijn een nieuwe klasse, die vooruitkykt en die door de ontwikkeling van het kapitalisme steeds aan betekenis toeneemt; een klasse die groeit, en die zichzelf voelt groeien in maatschappelijke betekenis. Daarom is het van de arbeidersklasse van belang, hier wel degelijk aandacht aan te geven.

Naar hun economische positie zijn de intellectuelen met de best betaalde vakarbeiders te vergelijken; door verwantschap en afkomst hangen ze met de bourgeoisie samen, en haar hoogste rangen gaan ook in de bourgeoisie over; vormen ze een eigen klasse tussen de twee andere in, die naar geen van beide kanten scherp begrensd is. In haar berust de geestelijke leiding van het productie-proces, en ook in de politieke leiding zijn zij veelal de deskundige vaklui, die het werk voor de bourgeoisie doen. Zij zijn de gestudeerden, de theoretici, de specialisten van de geestelijke arbeid. En naarmate de kapitalistische bedrijven reusachtiger worden, hun verbinding en organisatie veelzijdiger, de toepassing van wetenschap op de techniek ruimer wordt, neemt de betekenis van hun werk voor de maatschappij toe.

Er is een tyd geweest toen het scheen alsof de opkomende arbeidersbeweging deze intellectuelen met zich mee zou slepen. Zij erkenden hoe juist de kritiek op het kapitalisme was, zij zagen en voelden zijn misstanden, zagen ook de jonge geestdrift van het opkomende socialisme en kommunisme. Het revolutionaire idealisme van de proletarische voorhoede trok een aantal van hen tot zich, die sympathieerden, of in nog kleiner aantal zich aansloten en medestryders werden in de arbeidersbeweging.

Het grootste deel bleef natuurlijk vooreerst aan de kapitalistische meesters gehecht, afzijdig, alleen werkende in het vak, en om persoonlijk vooruit te komen. Maar toen kwam er een lange bloeitijd van het kapitaal, met een geweldige toename van de rijkdom, van het kapitaal, van de techniek, van de wetenschap. En de arbeidersbeweging wierp zich op niets anders dan hervormingen, werd prakties en verloor het revolutionaire idealisme, dat haar tot iets groots en moeis maakte, dat ook buitenstaanders kon aantrekken. Zij verloor alle innerlijke kracht, en nu, nu het kapitalisme in een zoo lange en zware crisis ligt als nooit te voren, nu is de arbeidersklasse te zwak, om de macht te veroveren !

Nu komt er een zelfstandige beweging in de intellectuelen middenklasse. Zij zien de tekenen van ontbinding van het kapitalisme; zij zien en voelen aan den lijve de zware crisis, en voelen iets van de conflicten die daaruit kunnen opkomen; ze zien duidelijk, dat het kapitalisme geen onbegrensde toekomst voor zich heeft. Juist omdat zij zich als geestelijke leiders voelen, die het denken als specialiteit in pacht menen te hebben, moet dit sterk op hen werken. Zij zijn de technici, die de productie tot steeds groter volkomenheid brengen - en door krachten buiten hen om zakt de hele productie in elkaar. Zij zien dus heel goed de droevige ontoereikendheid van het gewone kapitalisme, enerzijds de chaotische productie, die

SPARTACUS

SPARTACUS

UITGEGEVEN DOOR EEN WERKGROEP VAN REVOLUTIONAIRE ARBEIDERS !

No: 3.

NATIONAAL-SOCIALISME en FASCISME !

De oude arbeidersbeweging.

De arbeidersbeweging toont het beeld van de grootste verwarring. Talloze organisaties en stromingen bestryden elkaar, terwijl de hongersweep van de bezittende klassen de brede massa's telkens opnieuw striemt. En na iedere zweepslag stygt de verwarring in het kamp der arbeiders. Eenheidsapostels bezweren de arbeiders hun onderlinge stryd te staken, om gemeenschappelijk tegen de bezittende klasse op te trekken. Deze dwazen begripen van de hele situatie niemandal. Ze menen, dat de arbeidersklasse zo machteloos is door haar gespletenheid, terwijl in werkelijkheid de gespletenheid ontstaat door de telkens meew blijkende machteloosheid ! Bij iedere nieuwe zweepslag laten de bezittende klasse zien, hoe de arbeidersbeweging, die de massa's gedurende de laatste 50 jaar in moeievolle, opofferende stryd hebben opgebouwd, niets waard is tegenover de aanvallen van het kapitaal. De huidige situatie doet de oude beweging onder een trommelvuur van schamtelooze-brutale hongermaatregelen ineenstorten. Of eigenlijk: ineenstorten is niet het juiste woord. Wel splijten telkens kleinen delen van den Moederstam af; wel ontstaan allerlei "linkse" stromingen, maar als organisatories gebouw blijft de oude sociaal democratie en de moderne vakbeweging ongeschokt staan. Het ineenstorten ziet dan ook veel meer op de zeer snelle ontwikkeling naar "rechts", van de oude beweging; ze schakelt zichzelf steeds meer in als werktuig van de bezittende klassen, waardoor ze de behartiging van de belangen van de arbeidende klasse steeds minder kan waarnemen. De bourgeoisie heeft by haar aanvallen op het levenspeil der grote massa's voortdurend minder verzet van de zijde der oude arbeidersbeweging te vrezen. Uit angst voor vernietiging der oude beweging door de bezittende klassen, onderwerpt de "socialistische" beweging zich practies door van ieder verzet af te zien, en schakelt ze zichzelf meer en meer gelijk door in theorie met pak en zak naar de burgerlijke klassen over te lopen.

"De geschiedenis der moderne vakverenigingstaktiek in Nederland is de geschiedenis tegen de stakingsgymnastiek, tegen gezagsaanranding, tegen sabotage, tegen miskenning van het gezag van den pa troon of van de overheid."..... "ondanks het feit, dat er aangaande onze lonen en rechtspositie in elk opzicht maatregelen worden toegepast tegen onze wil,.....(hebben we) op geen enkele wijze, in woord noch geschrift, noch handeling, twijfel doen rijzen omtrent de begrippen over en de verhouding tegenover het overheidsgezag", blz.6 Uitg. van de Ned. Bond Personeel in Overheidsdienst.)

Zo is het inderdaad ! En zo is het niet alleen in Nederland: het is de houding van de oude arbeidersbeweging INTERNATIONAAL !